

CENGİZ'İN TERLİĞİ

Mehmet Ali Başaran – 18 Aralık 2017

<https://mehmetalibasaran.com/>

Çocukça bir mizaca sahip, herkes tarafından sevilen, neşeli biriydi. Boylu poslu, gürbüz bir delikanlıydı. 1993 yılında gözaltına alındı.

Gözaltına alındıktan sonra, uzun bir süre kendisinden hiç haber alınamadı. Birkaç ay sonra, polisler tarafından ailesine haber verildi: “Oğlunuz hastanede.”

Ailesi, Cengiz’i görmek için hastaneye gittiğinde, komada olduğunu öğrendi.

Polislerin yaptığı açıklamaya göre Cengiz, yer göstermeye götürülürken, polis aracından atlamış, kaçmaya çalışırken kafasını yere çarpmıştı.

Cengiz’in kafasının bir tarafı çökmüştü. Felçliydi. Altı aydan fazla yatalak halde tedavi gördükten sonra taburcu edilip sedye ile Bayrampaşa Cezaevine konuldu.

Konuşması boğuk ve anlaşılmazdı. Akli dengesi tam olarak yerinde değildi. Başına ne geldiğini ise hiçbir şekilde hatırlamıyordu.

Türkiye’nin doksanlı yıllarında gözaltına alınıp da işkence görmemek sıra dışı bir olaydı. Cengiz’in arkadaşları çok ağır işkencelerden geçirilmişlerdi.

Polisin, Cengiz’in başına gelenlere ilişkin anlatımı hayatın olağan akışına aykırıydı. Polis aracında götürülen zanlı, iki memurun arasına oturtulur, üstüne üstlük kelepçelenir. Kaldı ki Cengiz gibi “tehlikeli” görülen biri için güvenlik tedbirleri arttırılır.

Cengiz’in ne polis merkezinde, ne savcılıkta, ne de mahkemede ifadesi alınabilmişti. Suçlu olduğuna dair delil, aleyhine tanıklık eden kimse yoktu -polisler hariç. Buna rağmen 8 yıl süren yargılama neticesinde müebbet hapis cezasına çarptırılmıştı.

Kafasına aldığı darbe sonucu akli melekelerini yitirdiği için, yargılandığının farkında bile değildi. Uzun bir süre duruşmalara getirilmedi. Mahkeme heyeti kendisini dinlemek istediğinde, askerlerce sedye ile taşındı ve duruşma salonunun ön kısmına bırakıldı.

Avukatları, Cengiz’in durumunun ortada olduğunu, ceza ehliyetinin bulunmadığını, cezaevinde tutulmasının doğru olmadığını defalarca dile getirmiş, itiraz etmişlerdi.

Adli Tıp Kurumu sanık Cengiz’in ceza ehliyeti bulunduğu yönünde görüş bildirmişti, iki sefer.

Getirildiği duruşmalardan birinde hâkim, “söyleyeceğin bir şey var mı” diye sordu kendisine.

“Ben evlenmek istiyorum!” dedi Cengiz.

Hâkim şaşırılmıştı. “Anlamadım, bir daha söyle.” dedi.

“Ben evlenmek istiyorum!... Defne Samyeli ile evlenmek istiyorum.” dedi.

Bayrampaşa Cezaevinden Bandırma Cezaevine apar topar sevk edilenler arasında Cengiz de vardı. Tutukluların özel eşyaları, kasten kullanılamaz hale getirildikten sonra gönderilmişti. Cengiz’in terliğinin teki gelmemişti.

Cengiz, ısrarla terliğinin tekini istiyordu. Başka bir terlik istemiyor, telkin ve tavsiye kabul etmiyordu. Cengiz’le birlikte bütün koğuştta gündemin birinci maddesi meşhur terliğin kayıp tekiydi.

Birkaç hafta sonra cezaevinin babacan savcısı koğuşlarını ziyarete geldiğinde, Cengiz birden atıldı ve yakasına yapıştı. Terliğinin kaybolan tekini bulmasını istiyordu savcıdan.

“Kaçan bir gol kadar üzülmedik değil mi / Ölürken çocuklar o güzel Afrika’da” demişti şair.

Türk Yargısı için, terliğin teki kadar değeri yoktu Cengiz’in.

Mahkeme, kararını açıklamadan önce, “son olarak söylemek istediğin bir şey var mı” diye sormuştu.

“Beni annemin yanına götürün, o bana orda iyi bakar.” demişti.

Ancak 11 yıl sonra, 2004 yılında, “cezaevinde yatamaz” raporu ile tahliye edildi Cengiz.

Eve döndüğünde annesi artık hayatta değildi. Babası ise geçirdiği felç nedeniyle yatağa bağlı halde yaşıyordu.

Cengiz’in hayatının büyük bir kısmı gözaltında ve cezaevinde yitip gitmişti

Geriye Kalan Cengiz, tahliye olduktan kısa bir süre sonra vefat etti ve nihayet annesinin yanına gitti.